

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A Duna megkoszoruzása*

Forrás: .....

Nemzeti Ujság

Bp.

(Helv)

1919. XI. 4

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Tárgy

263

Hely

Idő

1919

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A Duna megkoszoruzása.

Velence minden évben megtartotta fényes eljegyzési ünnepét az Adriával. Az Adriával, mely gazdag nászára Velencének a gazdagságot, hatalmat, a harsonázó dicsőséget és a művészeteket hozta hozományul. A boldog ragyogás és gondtalan vigadozás mosolygó napja volt ez az eljegyzési ünnep.

Budapesten, néhány év óta nőtt ünnepélye, hogy a halottak komorködő napján koszorút dobaltak a Dunába a halál jegyeseinek, kiknek reménytelen szerelem, megtörő életgond miatt a Duna ágyában lett a nászuk. Évről-évre nőtt ez a gyász-pompája Duna-ünnepély, a novemberi felhők alatt a Margitsziget szelíd ivhajlása fölött, ott ahová Arany hidavató-balladája és Zichy Mihály képe az öngyilkosok karának lázas kermesét vizionálja a tragikus Dunára.

A mi magyar Dunánk azóta százszor keserűbb lett, mint a D'Annunzio „amaro” Adriája. Fuldokolva itták keserű poharát megkínzott magyar vértanúink, meggyalázott glóriájú mártírok, akiknek vérével éppen a magyar népfölség és alkotmány plotóját festették át vérpáddá. S a keserű folyam hónapokig hömpölygette a megtöretett testeket, a tiszta fehér csontokat. És a magyar Duna örökre fölszitta hajjai izébe az elparazolt keserű magyar vér izét.

A „Buda, Mohács, Nándornál elfutó” magyar

Dunát már ama világhorizontu komolyarcu Eötvös is „a hon könnyek” érezte, ki most az ercsi mágános sir felől pihenteti szemét az ezüst-folyó nagy tükörén. A Dunát kereső Rákos-palak vizét májlete, — de ennyi kiszakadó könny, megtöretett szív vére és boldogtalan halávérejték: örökre a műtörténelmünknek jegyezte el a Dunát. Cédaságba esett menyasszonya, a forradalmak lagunáinak városa, akinek büntudattól sápadt arcán aig merjük bámulni a káprázatos szépséget, ez a keserű rajongással szeretett Budapest megérdemli, hogy a halottak gyászünnepén legyen koszorus eljegyzési ünnepe a keserű Dunával. Mikor a sirokról forradalmi virágnak tépett őszirózsa szirmai hordja szét a temetők felől a szél, mikor hullarágó patkányokat az őszi ár kihajtja a csatornákból és az egykori kinkamerák pincéiből, mikor a Szent-Gelért felől az első keresztény-ellenes lázadás boszorkányos kísértetei fölkiáltanak, míg az első vértanú kőszobrának keresztképe megreszket a Duna tükörén.

A magyar történelem legszörnyebb napjai néztek bele magukat a Duna arcába és izébe. És mi minden évben vezetelve kell hogy engesztelő koszorút vigyünk az elborult arcu folyamnak. És soha el ne maradjon belőle az őszirózsa, töredeztes bevallásául az első forradalom hazug voltának. És el ne maradjon a keserű folyam adójául a keserű magyar könny, a hazug páthoszt és föllengést megsírató; keresztényi könny, hüllen bünbeesést töredezettel megbánó.

házi nyomdaja 1919.